



ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΠΑΤΡΙΝΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ ΤΑ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ

ΣΥΡΩ, γύρω δλοι και στην μέση ο Μανώλης! Ο Μανώλης πρέπει να είναι ο γρόφων και ο Άγγελος ο Κουλουμπής - αυτός που έκδιδε το έντυπο του...

Οι ωραιοί. - Ο Δημήτρης, ο Ανδρέας, ο Ζώρζ, ο Παναγιωτάκης. Η ματαιωδείσα θεατρική σταδιοδρομία. - Ακαδημαϊκοί, ιστοριογράφοι, τροβαδοῦροι, εργατωατέρες. - Οι γάμοι της Γιαννούλας. - Ο Μωὸν Φερνάν, ο Νταβῆς, ο Γιάννης ο Δεός. - Κοζομοῶνες και ωερρότοι...

ΤΟΥ ΔΙΑΠΡΕΠΟΥΣ ΠΑΤΡΙΝΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ κ. Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ



Ο Νταβῆς

—Λέει ο Γκέηρ Κραμμένος—Ξ από την Παντανάσσα, ξακουστό οπασε τὰ βαρέλια τῶ Κλάουρ και χύθηκε τὸ κρασί κι' ἔφτασε —ἀκου πρῶμα τζόμπα—ὡς τὰ Ψηλαῶνια...

Τρεῖς μωοῖλῆδες

Μὰ δὲν ἦσαν μόνον οὗτὰ ἦσαν κι' ἄλλα. Ἦσαν και δὲν ἦσαν και οἱ δὺο μωοῖλῆδες παιδιὰ τιμημένα τῆς Πάτρας. Ο Δ Γούνορ και ο Ανδρέας Μιχαλακόπουλος. Πή γοιαν μασκαρεμένοι και ἀμα σκάρετοι νὰ τοὺς ἀκούσουν στὰ κακουροδικεῖα. Ἀθῶνια κι' οἱ οὐὸ τσους. Ἐλεγαν ἰ μὲν: Τώρα ἀ εἶθε ἰ θὰ εἰπῆ (ἀκου νὰ ἰδῆς τί θὰ εἰπῆ) ὁ ξανθὸς μωοῖλῆς (ὁ Γενορής).

—Ἦσαν και κάτι ἄλλα ἐκείνον τὸν καιρὸ στὰ καρναβάλια τῆς Πάτρας. Ο Παναγιωτάκης θω ρούσε φιλοσοφικά ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ σπιτιοῦ του, τὸν μῶλο, στὶς σκοθες και τοῦ πστοῦς μπακαλάρους πὸ βρωμοκοποῦσαν Ἀμολοῦσε χαρτιετιῦ; ὁ Παναγιωτάκης κι' ἔλεγε νὰ φτάσῃ ἐκεῖ ψηλά, νὰ γίνῃ ἀεροπλάνο. Ἦταν τότε κι' ὁ Καραμανλάκης πὸ ἤθελε νὰ πετάξῃ ἀπὸ Ἀθήνα και Πάτρα. Ο Καραμανλάκης δὲν τὸ μπόρεσε. Ο Παναγιωτάκης πὸλὸ τὸ μπόρεσε. Οταν ἔγινε μεγάλος και τρανός, πετοῦσε ἀπὸ Ἀθήνα—Πάτρα (Ἀρσὸ τὸ λένε) κάθε μέρα. Ἀπὸ ψηλὰ ἔβλεπε τὴν Ψιλή πὸ κολυμποῦσε—νομιζὼν κάποτε μαζί μου—και θυμάται τοὺς χαρτίες πὸλὸ ἀμόλαγε μὲ τὰ κοντοβρακιά του. Τιμημένος συμπολιτῆ, μὰς κι' ὁ Παναγιωτάκης. Μόνο πὸ πειτοῦσε ἀπὸ κορυφὴ σὲ κορυφὴ μὲ τὸ ἀεροπλάνο, ἀπὸ πὸς γι' αὐτὸν ἔβγῃκε τὸ, λένο τὴν πολὶ ἔρχομαι και σὶν κορφή κανέλλα.



Ἡ Γιαννούλα

περοτίνες, μὲ μάσκες πράσινες, ἀσπρες, κόκκινες, μὲ ντόμινε πὸ ἀναριγοῦσαν στήθε ὑπερήφανα πὸ νύχιαζαν τὰ μάτια μὰς και ἀπὸ τὰ βλέμματα κάτω ἀπὸ τὰ κρόσια στὶς πολὺχρωμες μάσκες βγαῖναν σπῆδες και... γαργαλιματα. Τότε λέγαμε ἄλες νὰ τὰ φιλήσουμε και λέγαμε πὸς ἦθε νὰ μὰς φιλήσουν και μπόρεῖ νὰ τοὺς φέρναμε ἀναγοῦλα.

Μετὰ τὸ 1920

Ἐλδοποῖω τοὺς ἐκ περᾶτων τῆς Ἑλληνίδος γῆς ἀθηναίους ἐπισκέπτες τοῦ πατρινοῦ καρναβαλιὸ ὅτι ἡ Φιλαρμονική γιὰ μὰς τότε ἀντιστοιχοῦσε ὅτι ἡ ἀθηναϊκὴ λέσχῃ σήμερα και τὸ πατρινο κὶ ὄργανο (ΠΙΚΠΑ) τὸ λένε και σὸ θὸ μὴμζικε Μαλτέζο πὸ ρουφάει τὸ τοιμποῖ του ἰ) και τὸ Ὄδειο. Ἀπ' ἐκεῖ ἔβγαῖνε ἡ Ἄντοπας ὁ δὲν κάλλησε ἡ μανία ὁ δὲν τὰ καριτοῦπυλα τῆς Πάτρας νὰ μᾶθουν μαντολίνο. Τὴν Μαντολινάτα τὴν διήνε ο Γενναῖος Ἀγαπίτος, ἔνας κοντιπῶρος ἀνθρώπος μὸς (Διεσθυνης τοῦ Ταχυροῦ μείου τῆς Πάτρας) πὸ σὸ θὸμζε τὸν Ναπολέοντα τὸν τρίτο. Ἡ Μαντολινάτα τὸ ἔπαιξε και τραγοῦδοσε ὅτι νὰ φαντασθῆς. Ἀπὸ τὸ αὐτὸ Ζάππειο μὴ ἡμέρα περπατοῦσα ὡς τὸ Ἰριν ἡ

ψυχή μου ἀνεβῆ στὸς οὐρανὸς ἐπάνω τοῦ τροβαδοῦρου Παρφυρόπουλου, ἄλλο τιμημένου παιδιοῦ τῆς Πάτρας.

Τότε ἔρχοταν ἀπὸ τ' ἀπέναντι, ἀπὸ τὰ Γκράβαρα (Ἐπαχτο και Ναύπακτο τὰ λέμε) ὁ Γ. Νόβας (ὁ ἀκαδημαϊκὸς) νὰ γράψῃ στίχους γιὰ τὸ καρναβάλι τῆς Πάτρας και ὁ Χρῆστος Εὐαγγελᾶτος. Τότε ὁ Χρῆστος δὲν εἶχε γίνῃ ἀκόμη Δήμορχος Μεσολογγίου και δὲν ἔγραφε βίους Ἀγίων, ὅπως σήμερα. Ἐγραφε γιὰ τοὺς σατανάδες τῆς πολιτικῆς. Ὅλοι τοὺς αὐτοὶ και ἐγὼ μὴζὶ ἀπόκοντα χωμένοι στὸ τυπογραφεῖο τοῦ Κουλουμπῆ. Ἀκόμη κι' ἔνας ἄλλος πειτρινο κεφαλαῶνιτης, ὁ Ἀνδρέας Μεταξῆς, ἰδρυτῆς τῆς Ἐνώσεως συντακτῶν Ἀθηῶν, ἀντιβενιζελικός ἀπὸ κούνια και ὕστερα ἀρθρογράφος Βενιζελικῶν. Ἦσαν και κάποιοι ἄλλοι μὲσα στὸ δημοσιογραφικό—τυπογραφικό καρναβάλι τοῦ Κουλουμπῆ. Ο Κώστας ὁ Μελισσαρόπουλος και ὁ Νώντας Ἡλιόπουλος. Ο πρῶτος ἔγραφε ποιήματα. Τώρα ἔγινε ἀπολογητῆς τῆς θεωρίας τῶν μυστικοπαθῶν τοῦ Κριοναμυρῆ Βγάγιε βιβλία τέτοια πὸ τὰ διαβάσει και τὰ κυκλοφορεῖ μόνος του. Ο ἄλλος ὁ Νώντας ἐκίνησε γιὰ πολιτικὸς δημοσιογράφος. Πῆγε και φυλακῆ γιὰ τὰ πολιτικὰ του. Τώρα εἶναι προσωπάρχη τῆς Οὔλεν.

Ἐδῶ εἶναι πὸς λένε τὶ μασκαράδες καταντήσαμε ὄλοι μὰς.

Ο Μωοκῆς κι' ὁ Λάμπρος

Ἀλλὰ γιὰ νὰ ξανασφύρα βούκεντρο τῶν ἀναμνήσεων. Ποιοὶ δέσποζαν στὰ καρναβάλια; Πρῶτα ὁ νταβῆς. Ποιὸς ἦταν και γιὰ τὸν ἔλεγαν νταβῆ; Φοροῦσε τὸ καπέλο του ἄλλα Σπῆρο Μερκούρη και ἔβγαῖνε—βγαῖνε ἀκόμη—τὴν πεῖο ἀμερόληπτη ἔλεγε πελοπονησιακὴ ἐφημερίδα. Ἐῖχε τὸ χαμόγελο οὐ ἀκατάπαυτῆ χρῆσῃ και τὶς τσοῦες του γεμάτες σοκολατάκια Στριμοχόντονα στὰ θεωρεῖα τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου, πῆγαῖνε στὸ χορὸ τῆς Φιλαρμονικῆς, χονάταν στὰ καμαρίνια τῶν ἠθοποιῶν και μοιραζάτα τὰ χαμόγελα του, στὰ σοκολατάκια τους. Τοὺς ἀγόραζε και λουλούδια. Σ' ἔνα καρναβάλι ἔνας σῆκωσε τὴν καρέλλα νὰ τοῦ σπάσῃ τὰ κεφάλια γιὰτὶ παράδοσε σοκολατάκια και χαμόγελα στὴν μορὸςα του ἰ) Μὲ συγχαρεῖτε, ἀλλὰ ἀν δὲν θυμάστε, μορῶδες λέγαμε τότε οἱ Πατρινοὶ αὐτῆς πὸς λέμε σήμερα... γκόμενες.

—Μωρὸ πὸς εἶπαν, γέρο ἀνθρωπο πῆγες νὰ χτυπήσης;

—Ἀπὸ κάτι τέτοιου γέροος νὰ φοβάσαι, εἶπε και κατέβασε τὴν καρέλλα του.

Ἦταν ἐπίσης και ὁ Μποκῆς, ἀρχηγὸς τῶν ἀνθρώπων τοῦ λιμανιοῦ τῆς Πάτρας. Φοροῦσε κατὰ χεῖμα ἀσπρο παντελόνι κι' ἀσπρα μπατίνα. Ὅσο βλαστημῶσε στὶς βάρκες του γύρω ἀπὸ τὰ βαπόρια πὸς ἀραζαν, ἡ ἄλλη ἰσῆ εὐκολία τραγοῦδοῦσε στὰ καρναβάλια. Ἦταν μαζί του κι' ὁ Λάμπρος Ἀντόπας ὁ ταρινὸς πρῶτος τῶν ἀνθρώπων τοῦ λιμανιοῦ (εἶναι ἀκόμη ἀραγε; πὸς τὸν λέγαμε ἀρχικανταδῶρο. Μπορο στὰ σὶς μανδολινάτες, μπροστὰ στὶς κηθῆρες, μπροστὰ και στὰ σαντοῦρια. Θύμωνε ὁ Λάμπρος γιὰ τὰ φάλτσα. Φώναζε: Τὸ... φελέκι σου, φαλτσαδοῦρα, σταμάτα. Ἀβόζο... πειὸ πᾶνο ὀρε...

—Τὸ φελέκι σου σταμάτα ἰ) Ἐῖται φώναζε ὁ Λάμπρος και στὸ Διεθὲς Συνέδριο τῶν Ἑργατῶν τοῦ Σάν Φρατζίσκο τῆς Καλιφόρνιας πὸς προήδρευσε μὴ ἡμέρα ἐδῶ και λίγα χρόνια.

—Τὸ εἶπε Λάμπρο τὸ φελέκι σου, τὸν ἔχω ρωτήση.

—Τὸ εἶπα ὀρε. Τίχα συνήθειο ἀπὸ τὴν Πάτρα.

Ἀλήθεια τότε μικρὸς κι' ἀμούστακος ἔρχοταν «ἀπέκει» (εἶται λέγαμε τοὺς ἀντικρυνοὺς ἀπὸ τὴν Ναύπακτο και τὸ Μεσολόγγι), ὁ Φώτης Μακρῆς τῆς Γ.Σ.Ε. Ἐ. νὰ πούλησῃ πασατέμπο γιὰ νὰ σπουδάσῃ Ὀθῶνε γιὰ τοῦτο ὁ Τσάκα - τσοῦκας, ἄλλος τύπος στὰ καρναβάλια και σὶν ζωῆ τῆς Πάτρας. Κρατοῦσε τὸ καλῆθι του ψηλά, περῆφανα σὸν νὰ εἶχε τὸ Μωσῆ ἀπὸ τὸν Νεῖλο, ἔρωγε τὸν περισσότερο πασατέμπο μόνος του και δταν δὲν ἀγάραζε, σοῦ ἔφυγε τοὺς μασσημένους του

Advertisement for IRIΣ chocolates and confectionery. Text includes: 'Τὰ προϊόντα πὸς κατέκτησαν τὴν Ἑλλάδα', 'ΙΡΙΣ Σοκολάτες', 'Καραμέλες Σοκολατῖνια', 'Γλυκὰ Μαρμελάδες Κακάο', 'ΜΕ ΤΙΜΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ', 'ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ', 'Ἐργοστάσιον ἐν Ἀθήναις: Λαγουμιτζῆ 17 - Τηλ. 90 - 681', 'ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ: (Νέα Διεῦθυνσις) Ἀγ. Ἀνδρέου-Παντανάσσης Τηλ. 44-63'



ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ



ΡΙΧΤΑ ΤΩΡΑ

Το παράωνό μου

ΣΤΟΝ ΤΙΜΟ ΒΟΪΛΑ



Γιατί να φύγεις άπovε, σκληρά [που μ'ας αφίνης] εσύ που μόνον ήξερες να δένης [και να λύνης] τὰ δύσκολα προβλήματα με γρίφους και ποιήματα που κάθε χρόνο σκάρωνες γιορ- [τες και Καρναβάλια] που όλα τὰ μελέταγες σιγά [κι' αγάλια αγάλια.

"Εφυγες και μ'ας άφησες, επήγες [σ' άλλα μέρη] κι' έχασ' η' Επιτροπή τὸ δεξιὸ [της χέρι. "Αφησες τὸ Χριστόφορο, χωρίς [να ξέρης ότι] θ' ἔχη να κάνει μόνος του με τὸν [τρολλο· Καντιώτη.

"Όλοι μας ἐπονέσαμε, στα πόδια σου προσπέσαμε να μὴ μ'ας φύγεις και χαθῆ τῆς πόλης μας τὸ άστρο που ἐγεννήθη τότενες που χτίζανε τὸ κάστρο.

"Αφησες και τὸν Γερμανὸ μονάχον του να μείνη χωρίς καθόλου να σκεφτῆς ὁ δόλιος τί θὰ γίνη. "Ερμος ἀπόμειν' ὁ φτωχὸς μέσα στὰ Ψηλαλώνια,

"Η Πάτρα σου σ' ἀναζητᾶ και εὔχεται και πάλι να εἶσαι στὴν "Επιτροπή τὸ άλλο Καρναβάλι.

Τὸ "ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ,"



— Μοῦ ἔκλεισαν τὸ αὐτοκίνητο, κύριε πόλισμαν!...

ΧΡΩΜΑΤΙΖΕΤΕ ΜΕ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ SISSONS BROTHERS

ΠΛΑΣΤΙΚΑ RAPONDEC ΥΔΡΟΧΡΩΜΑΤΑ HALL'S ΡΕΠΟΛΙΝΕΣ ΣΥΝΘΕΤΙΚΕΣ TUNGOLAK

Εἶναι τὰ ἀνώτερα ὅλων

Διαρκῆς εἰσαγωγή και παρακαταθήκη

ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΠΑΚΑ

ὉΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 13 · ΠΑΤΡΑΙ



ΓΙΑΤΙ ΛΟΙΠΟΝ ΓΙΑΤΙ;

Γιατί ὁ κόσμος πλάστηκε με ντέρτια και μεράκια. Γιατί ἡ φύσις σούδωκε δυὸ μικρὰ χεράκια. και δὲν μπορεῖ ἡ χούφτα σου στοῦ μπουρμπουλιου τῆ βράση πιάνοντας... να χορτάση!

"Αν εἶχαν ὄμως, κύριε, πέντε, ἔξη ἀκόμη χέρια στις ἐπαφές θα ἦσαντε οἱ Πατρινοὶ ξεφτέρια. Δὲο τὰ ἔχουν σήμερα. Για κῦττα και καμάρωστα! "Εκμίμανε τὰ θηλυκὰ να εἶναι ὅλα ἀρρωστα.

Γιατί ὁ κόσμος πλάστηκε με νοῦ και με στομάχι; Γιατί σὲ πιάνει, ἀδελφὸ, τὸ ἑλαφρὸ σανάχι. Τι ἔφραϊξε ὁ πλάτανος να πέση τοῦ Γιακᾶ; γιατί μέσ' τὴν ἀρώστει σου, σοῦ δίνουν γιατρικά.

Τι ὠφελεῖ ἂν λέγεςαι Ρ ο ὕ φ ο ς ἐνῶ δὲν πίνεις. Τὸ ὄνομά σου Δῆμαρχε στὸν Πάροδρο δὲν δίνεις; Και ἔτσι στὴν ἀντίθεση να δώσης ἕνα τέλος. Δῆμαρχος θάσαι πάλι εσύ και Ρ ο ὕ φ ο ς ὁ Κανέλλος

Γιατί ὁ ὕπνος ἔρχεται τὰ μάτια σὰν σφαλίσουν; Γιατί οἱ γυναῖκες προσπαθοῦν τὸ πρόβλημα να λύσουν. "Αν ὁ "Αδάμ τὴν ἐμπλέξε τὴν Εὔα με τὸ μῆλο, και ἔτσι παρεσύρθηκε τὸ γυναικεῖο φύλο, και ἀπὸ τότε δυστυχῶς ὅλο κατηφορίζει... ἐνῶ τὸ μάτι τοῦ "Αδάμ πάντα... ἀλοιθορίζει !!

Τι σχέσι ἔχει ἡ ζωὴ με τὴν αἰωνιότητα; Γιατί μ'ας φεύγει γρήγορα και πάει ἡ νεότητα. Τὴν ὥρα ποῦσαι στὴν ἀκμῆ, ἔαφου φτάνεις σὲ χάλια, γιοῦφτι εἶναι ἡ θάλασσα και χάνεις τὰ κουτάλια.

Γιατί ἡ ἀνισότητα; Πρὸς τί τὸ Καρναβάλι; "Όταν τὴν πόρτα σου χτυποῦν να λὲς τάπανε ἄλλοι! Γιατί μ'ας βρῆκε τὸ κακὸ σὲ τέτοιες ἐποχές. Στὸπα Δ ο υ κ ᾶ κ η προκοπή, δὲν φέρνουν οἱ βαφές.

Γιατί ναρθοῦνε οἱ γιορτές; Να γίνουμε ρεζίλι και ὁ "Α γ γ . ὁ Κ ο υ λ ο υ μ π ῆ ς να μοῦ ζητᾶει ὕλη. Τι να σοῦ γράψω, "Αγγελε; ἐμπρὸς λοιπὸν για μῖλα τ' εἶπες; Για τὸ Β ο ῖ λ α;

Τὸ μυστικὸ του τόμαθες, τὸ ἔχει διαδώσει. Στερνὴ να σ' εἶχα γνώση! "Αν εἶχε ἀποθέματα και μέσα πρακτικὰ, ἔ, τότε Καρναβάλια θάκανε τακτικά. Και ὄχι τώρα μόνο. Μία φορὰ τό... χρόνο!

Γιατί ταβέρνες φτιάσανε στὸ Τάσι τόσες λίγες; γιατί και χειμωνιάτικα μ'ας τρώνε ἀκόμη μύιγες. Γιατί να λέμε διαρκῶς τί εἶχα και τί εἶχες. Γιατί και ὁ Ρ ι ζ ὀ π ο υ λ ο ς δὲ βγάξει πλέον...Τοῖγες;

Τι σχέσι ὁ Κ ο τ ρ ὶ ο ν ο π ο υ λ ο ς ἔχει με τὰ κοτρώνια; Τὴ Βάτατα τὴ γνώρισες ἐδῶ και τόσα χρόνια. Πῆρε ἀπ' τὸν πετροπόλεμο φαίνεται τ' ὄνομά του που ἦτανε μοναδικὴ στὰ νειάτα ἡ χαρὰ του.

Γιατί φουγάρο λέγεται και ὄχι καπνοδόχος, ὁ Ζαβιταῖνος τόμαθα ἔγινε ξενοδόχος. Θειακὸς και πολυμήχανος τοῦ "Ὀδυσῆα μοιάζει. και ὄμως με τὸ μπόι του ποτὲ δὲ μ'ας τρομάζει. Αὐτὸς θὰ βάλῃ γνώση, ἂν λάχη και ψηλώση!

Γιατί ζητοῦν με ψέμματα να πλέθουνε τ' ἀχνάρια, λένε λοιπὸν στοὺς Πατρινοὺς—Μάστορα τί χαμπάρια! Και διαρκῶς μ'ας κοπανοῦν τὸ ἴδιο τὸ τροπάρι... "Εμεῖς ἔχουμε τ' ὄνομα κι' ἄλλοι ἔχουν τὴ χάρη.

Και τεματίζοντας που λὲς στὰ μαλακὰ θὰ πέσω, εἰμῖς τοιοῦτους βγάλαμε. Τὸ Λάλα και Ρεμέσο. Και ὄποιος δὲν τὸ πιστεψε και ἐξηγήσεις θέλει. Ρωτῆστε τότε, Κύριοι, τὸν Τ ᾶ κ η Κ ο υ σ τ ο υ β ἔ λ η.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΣΑΠΗΣ

Τὰ ωραιότερα τραγούδια

Μιά βοσκοπούλα αγάπηςσα

Μιά βοσκοπούλα αγάπηςσα, μιὰ διαλεγμένη κόρη και κάθε μέρα με τραβᾶ ἔστω και με τὸ ζῶρι μὰ που δὲν εἶναι θηλυκὸ, ὁ νοῦς σας ἐκεῖ μὴν πάει, εἶναι κάποιο κατᾶστημα που πάντα με τραβᾶει. ἔστω και ἂν ἐψόνισα, με πάει φρι—φρι κάθε πρωτὶ όταν περνῶ να πέρω ὄλο τυρὶ γιατί ἔχει σπάνια τυριά αὐτὴ ἡ «Βοσκοπούλα» κι' ὄποιος ἀμφέβαλε ποτὲ τὰ πέρνει και με βοῦλα, Φαρμάκηδες κι' ἂν λέγονται αὐτοὶ ὅπου τὴν ἔχουν, μέλι στᾶζει τὸ στόμα τους, στὸ βρεσὲ ἀντέχουν, δύο ἀδελφια εὐγενικά, Δημήτρης—Τιμολέον μπακάληδες ἀπὸ φασκιές, ἔτσι ἦτανε μοιραῖον. Κατᾶστημα ὄνομαστὸ εἶναι ἡ «Βοσκοπούλα» και ὄλοι ψωνίστε ἀπὸ κει γιατί τὰ ἔχει ὄλλα.

Μ. ΒΡΟΝΤΑΚΗΣ

Ὁ ἥλιος εἶναι ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς

ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΦΕΔΕΣ

„ΗΛΙΟΣ“

ἡ ἀωόληνσις και ἡ εὐχαρίστησις

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟΥΣ ΚΑΦΕΔΕΣ

„ΗΛΙΟΣ“

ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΕΣΙΑΝ

ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΧΑΡΜΑΝΙΑ

Ἄθ. Διάκου 25 (ἀνοδος Ὑψηλῶν Ἀλωνίων) τηλ. 43-74

ΟΙ ΠΙΟ ΦΗΜΙΣΜΕΝΕΣ ΜΑΡΚΕΣ

- Ὁρολόγια
Κοσμήματα
Ραπτομηχαναί
Ψυγεία
Ραδιόφωνα
Πικ - "Απ

ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΤΙΜΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

Βότση - Κορένθου * Τηλ. 30 - 02

Σταθμός στη ζωή σας

Μιά ωραία φωτογραφία

- ★ θα σᾶς χαρίζει πάντα τῆς ωραιότερες ἀναμνήσεις
★ Χρόνια περασμένα μιᾶς ἀξέχαστης ἐποχῆς
★ Νοσταλγία ὠραίων ἡμερῶν

ΦΩΤΟ - REAL

Τὸ φωτογραφεῖο με τὰς πλέον συγχρόνους ἐγκαταστάσεις

ΤΑΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 325 ΠΑΤΡΑΙ ΤΗΛΕΦ. 41 - 93

..σάν τὸ

παραμῦδι



Σ' ἕνα παγκάκι κάθησε, γέρος στὰ Ψηλαλώνια κι' ἀπὸ τὸ νοῦ (του) πέρασαν τὰ παιδικὰ το' Ἐχθρόνια. κι' ὁ νέος πούταν δίπλα του, συχνὰ τότε ρωτοῦσε, κι' αὐτὸς τοῦ ἀπαντοῦσε.

Τοῦ κ. Χρήστου Χασάση

"Ἐγραφαν τὰ πικάντικα καὶ νόστιμα ἀστεῖα, αὐτοὶ στὴν Πάτρα ὀργάνωσαν Καλλιτεία καὶ βγήκε πρώτη Μις Ἑλλάς ἀπὸ αὐτὴ τὴν πόλι κι' ὅτι ἔχει ἡ Πάτρα δημοφιλεῖς, τ' ἀναγνωρίσαν ὅλοι.

Ἡ μία ἢ ἀνίμνησις φθάνει, μετὰ τὴν ἄλλη. Καὶ θέμα συζητήσεως πιάσαν τὸ Καρναβάλι. Ἐφτάσανε στὰ ἄρματα. Στὸ γάμο τῆς Γιαννούλας, τὸν ἔρωτα θυμήθηκεν κάποιας Πατρινοπούλας. Τὸν Κώστα Προφύροπουλο ἔφερε μὲς' τὸ νοῦ του καὶ λέει τοῦ διπλανοῦ του

Καί(στοῦ) Κρεμμύδη, τὴ γωνιά, στ' ἀρχοντικό, τοῦ Τζίνη, ἐκεῖ ὁ ἀνθοπώλεμος ἔβραζε" σάν καμίνι. Τραβοῦσαν στοῦ Σπυροπούλου καὶ μιά παρῶα ἄλλη, αὐγὰ χιλιάδες σπάγανε στὸ σπήτι, τοῦ Τοπάλη.

Κάθε χορὸς γινότανε μὲ μπρόιο καὶ κεράτος. Καὶ ἐξελέγη Σερ Πατράς ὁ Λάωλος Παπαδάτος, ποὺ εἶναι τώρα ἀπόδημος καὶ δαὶ εἰς τὴν Ἀθήνα μ' ἀντίπαλο μοναδικὸ πάλι τὸ Βαρεκίνα.

ΓΕΡΟΣ - Ἄφου ἔσκακόμια καλὰ τῆς μνήμης μου τὸ χροῦδι, μὲ τὴ σπασμένη μου φωνή θ' ἀρχίσω τὸ τραγοῦδι...

Καὶ ὁ Σταμπάδος γέλαγε γιομάτος καλωσύνη Ποῦ ὁ Κορίκος ἔβαχνε νὰ εἶθῃ τὴν Εἰρήνη. Ἦταν ἡ νοσοκόμα του κι' αὐτὴ μικρὴ κοπέλλα, μπλέχτηκε στῆς Ἀποκορῆς τὴν ἀφθαστὴ τὴν τρέλλα. Κι' ὅ,τι τῆς εἶπε ὁ γιατρός, τὸ εἶχε πειὰ ξεχάση, κι' ἀντὶ Εἰρήνη ἡμῖν, ἔγινε... Εἰρήνη πᾶσι.

Θυμᾶμαι τὸν Παπαζαοῦ, τὸν Μπόλολα καὶ ἄλλους. Τὸν Ντογατζή μὲ τὴ μαγιά καὶ τοὺς πολλοὺς... τοὺς κάλους ποὺ δὲν μποροῦσε ἐλεύθερα στὸ δρόμο νὰ βαδίση καὶ ζηταγε τὴν καρπαζιά... νὰ κάμη ραβαῖσι.

Ἄφες ν' ἀποθάνω. Στὴν τρυφερὴν ἀγκάλην σου, ὡς ἀπελπίς καὶ κλαίων. Τοὺς γλυκυτάτους ὀφθαλμοὺς νὰ ἀσπασθῶ ἐκπνεών.

Μὲ τέτοια πέραγε ἡ ὥρα καὶ ὁ καιρός, καὶ τὸ Μπουρπούλι ἦτανε ὁ παιδικὸς χορὸς καὶ ὄχι ὅπως σήμερα ποὺ βγάττει μπουρμπουλῆθρες.

Στοῦ Κουλικούρη ἔμαθα γυιόκα μου τὸ χορὸ. Καὶ κείνο τὸν καιρὸ, δὲν μάθαιναν τέτοιους χορὸς ὅπως χορεύουν τώρα.... Μὰ εἶναι ἀργὰ ἡ ὥρα.

Ἔνα φιλάκι ζηταγε καὶ λίγα λόγια ἀγάπης καὶ ὄχι ὅπως σήμερα ὁ ἄντρας ὁ σατραπῆς. Ὅ,τι νὰ φαντασθῆς ζητᾷ, μὲς' τοῦ χοροῦ τὴν τρέλλα κι' ἀκόμη ὅ,τι πολὺτιμο, ἔχει κάθε κοπέλλα.

ΝΕΟΣ - Γιὰ στάσου γέρο! Σὲ ρωτᾷ, ἀπὸ τὸν Ἄρη ἦρθες; Μιὰ κι' ἡ ζωὴ κυλάει... Δὲν ξέρεις πῶς τὸ σίδερό στη βράσι του κολλάει; ΓΕΡΟΣ - Ἐ! τότε, γυιόκα, σιωπῶ. Σοῦ κάνω τὸ χατήρι! δὲν ἤξερα ὁ ἄνθρωπος πῶς εἶναι... κολυτῆρι!

Κι' ἀπόψε ἔχομε γιορτὲς, φεύγει τὸ Καρναβάλι, καὶ θάναί ἡ ἀπόλεια γιὰ σέβανε μεγάλη. Ἀπὸ τίς πίκρες τίς πολλὰς θὰ κρυθῶθῃ ὁ ὄμος σου. Φεύγα λοιπόν, ἀγῶρι μου, καὶ τράβηξε τὸ δρόμο σου.

ΝΕΟΣ - Σήμερα «ἔρωτα!» παππού, τὸν λέμε ἀπὸ συνήθεια. Σ' ἀγάπης λόγια τρυφερὰ δὲ βροῖσκες τὴν ἀλήθεια. Κάθε γυναῖκα σήμερα, μὲ τὴν παληὰ δὲ μοιάζει καὶ δὲν τὴν τρώει τοῦ ἔρωτα τ' ἀπάνταστο μαράζι. Τὸ κόρτε πειὰ ἐχάθηκε, ἐκρίθη περὶττὸ καὶ ἀπευθείας φθάνει ὁ νέος στὸ ψηστὸ.

ΝΕΟΣ - Μὴ μοῦ κακίωνεις, γέρο μου. Μπορεῖς νὰ ση- [νεχίσης, χωρὶς νὰ κάνεις κρίσεις. Τι θὲς νὰ πῆς, οἱ παλαμοὶ δὲν εἶχανε κουσούρια; ΓΕΡΟΣ - Ἀστεῖα εἶναι ὅλα αὐτὰ, μὴ σ' ἐπειασε ἡ φουρία. Λοιπὸν θυμᾶμαι μιὰ φορὰ ἐκεῖνο τὸν καιρὸ, τὸν Βαρεκίνα φάσκισαν. Τὸν κάμανε μορὸ! Καὶ γιὰ νὰ κάμη νάνι, σ' ἕνα ἀμάξι παιδικὸ τὸν ἐγάλανε σεργιάνι. Γιὰ μπιμπερὸ τοῦ ἔβαλαν κρασί. σὲ μιὰ μπουκαλά. Καὶ ρίξαν καὶ καθαριὰ νὰ ἐνεργεῖ... τὸ γάλα!! Μαντεύεις ποιά τι ἔγινε τὸ τέλος καὶ ποῖο πέρα. Μὲ μυροδιὲς ἐγέμισε ὅλη τὴν ἀτμοσφαῖρα.

Ἐκεῖ ν' ἀνθίζει ἡ ζωὴ καὶ ὅλα εἶν' ὀραῖα πρὶν φθάσῃ ἡ ἀναπάντεχῃ ἡ ὥρα ἡ μοιραία. καὶ τότε θὲ νάρθῃς ἐδῶ ποὺ εἶμαι τώρα ἐγὼ καὶ θὰ μὲ θυμηθῆς. Γιὰ μένα μὴ σὲ νοιάζει, ποτὲ μοῦ τὰ γεράματα δὲν τάβαλα μαράζι.

Ἡ Ἀφροδίτη ἔκοψε τοῦ γιου τῆς τὰ φτερά... Καὶ ἔωπε φανερά! Ἐπ' τὴ στιγμὴ ποὺ ἔσβυσε στὸν κόσμον ἡ νοσταλγία, τὸ ὄνομά μου γράφτηκε εἰς τὴν... Παθολογία.

ΝΕΟΣ - Μωρ' τι μοῦ λὲς ὁ κρυπτογράφος, ἔπαθε τέτοιο χάλι; ΓΕΡΟΣ - Ἐ! ὅλα ἐπιτροπέοντα τώρα τὸ καρναβάλι. Θυμᾶμαι καὶ τὸ Μάκ - Ἀδάν. Κουνούπι, Θέμη Σώτη σύγχρονοι ἦσαν κι' οἱ τρεῖς, στὰ καλαμποχώρα πρώτοι, στὸ Π.Α.Φ. λοιπὸν τῶν ἀντακτιῶν τοῦ ἔγραψαν τοῦ ποῦ τοῦ κουν - καν τὸ λάτρευε κι' εἶχε γι' αὐτὸ μεράκι, πῶς ἀπ' τοῦ Μόσχου παιζοντας δὲν τὸ κουνάει ρουπὶ καὶ ὑπογράφει... Μάκ - Ἀδάν. μαζὶ μὲ τὸ Κουνούπι.

Δὲν εἶμαι τόσο ἔρημος ποὺ πιστεύεις ἐσύ, Γιὰ συντροφιά ἀπέκτησα κάποτε τὴ μισή καὶ ἀπὸ τότε διαρκῶς ἡ δόλια μὲ κορτάρει... στοῦ Μουτζῆ τὸ πατάρι.

Ἡ γέρος ἐξαφνιάστηκε, δὲν εἶχε καταλάβει, ὅτι ἡ φλόγα στὴν καρδιά ἔλαυσε πειὰ ν' ἀνάβει κι' ἀπὸ ντροπὴ χαμήλωσε τὸ γέροκό του βλέμμα κι' ἄλλαξε ἀμέσως θέμα.

ΝΕΟΣ - Μὲ θέλεις συνεταῖρο; Ἄν ἦταν ἄλλη ἐποχὴ θὰ σοῦκανα τὴ χάρη μὰ τώρα ἔχω συντροφιά μόνον τὸ γιοματάρι! Αὐτὸ τὸ ἀφιλότιμο μὲ ἔκανε σπαράλια. Ἄιντε, βιάσου, γογγύρα, φεύγουν τὰ Καρναβάλια καὶ θὰ ξανάρθουν, νεαροῖ, ὑστερὰ ἀπὸ ἕνα χρόνον. Μὴ κλαῖτε γιὰ τὴν ἄλυσαν, ὅσο δὲν πέρνει ἄλλο πρὶν ἔλθουν τὰ γεράματα πούναι κακὸ μεγάλο, ἔτσι θὰ πάρῃς θάρρος. Πέρασαν τὰ χρονάκια μου καὶ ὅποιον πάρει ὁ χάρος.

ΓΕΡΟΣ - Θυμᾶμαι τὸ Φραγκόπουλο, ποὺ στ' ἄρμα του ἔχοντας δίπλα Πετεινὸ, τὸν Πετραλιὰ τὸ Θᾶνο, περνοῦσαν θριαμβευτικὰ καὶ γιόμιζαν τίς στραῖτες, ἄνθη καὶ χαρτοπόλεμο, αὐγὰ καὶ σοκολάτες.

ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥ



Σύλληψις ἐπ' αὐτοφόρω...

Elegant

- ★ ΠΑΙΔΙΚΑ ★ ΕΙΩΗ ΜΠΕΜΠΕ
★ ΣΤΕΦΑΝΑ ★ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ
★ ΝΥΦΙΚΑ ΕΠΙ ΕΝΟΙΚΙΩ



Γυναῖκα σ' ὀρκίζομαι, ἄλλη φορὰ δὲν πάω τὴν ἀποκρῆα στὴ Πάτρα?

FIAT
ΕΤΑΛΛΑΣ Ο. Ε.
Τὸ 500 Θρίαμβος
ΤΗΣ FIAT
Τὸ 600 ἑπαναστατικὸ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
LAMBRETA
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Κορίνθου 292 ΣΙΑΝΟΣ Τηλ. 24-06

Ἄγ. Νικολάου 31-Πάτρα
Illustrations of a child in a bed and a child in a dress.

Εἰς ἐκδρομὲς σας ὁ καλλί-
τερος σύντροφος οἱ ἐκλεκτὲς
ΣΟΚΟΛΑΤΕΣ
ΕΛΒΕΤΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΠΑΥΛΙΔΟΥ
Μικρὲς - Μεγάλες
γιὰ ὅλα τὰ γούστα
ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ: Δ. ΒΟΥΤΣΗ 17 - ΤΗΛΕΦ. 40-09

ΕΥΡΟΠΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ: Δόρον 2 (Όμόνοια) * ΠΑΤΡΑΙ: Άγιον Άνδρέου 57
Τηλ. 58-555 Τηλ. 25-56

* Αί θεριναι Έκδρομαί μας *

* Αυστρία-Γερμανία-Έλβετία-Ιταλία

Διάρκεια: 23 ήμεραι Αναχώρησις 24 Ιουνίου
Βελιγράδι - Ζάγκρεπ - Γκράτς - Σέμμερικ - Βιέννη -
Σάλτσμπουργ - Ίννσμπρουκ - Μόναχον - Σαφούζεν -
Ζυρίχη - Σόν Μόριτς - Μιλάνον - Βενετία.
Επιστροφή 16 Ιουλίου - Αεροπορικώς

* Ιταλία - Έλβετία - Γαλλία - Βέλγιον - Γερμανία - Αυστρία

Διάρκεια: 24 ήμεραι Αναχώρησις 2 Ιουλίου
Βενετία - Μιλάνον - Λωζάνη - Γενεύη - Παρίσι - Βρυ-
ξέλλαι - Κολωνία - Ρήνος - Φραγκφούρτη - Μόναχον -
Ίννσμπρουκ - Κορνίνα - Βενετία
Επιστροφή: 25 Ιουλίου

* Ιταλία - Αυστρία - Τσεχοσλοβακία - Ανατολική και Δυτική Γερμανία

Διάρκεια: 21 ήμεραι Αναχώρησις 12 Ιουλίου
Βενετία - Σύντινε - Βιέννη - Δρέσδη - Λει-
ψία - Βερολίνον - Νυρεμβέργη - Μόναχον - Ίννσμπρουκ
Κορνίνα - Βενετία. Επιστροφή: 1 Αυγούστου

* Αυστρία - Γερμανία - Βέλγιον - Γαλλία - Έλβετία - Ιταλία

Διάρκεια: 29 ήμεραι Αναχώρησις: 23 Ιουλίου
Βενετία - Μπολιτζάνο - Ίννσμπρουκ - Νυρεμβέργη -
Βαϊμάρη - Λειψία - Δρέσδη - Βερολίνον - Άννόβερον -
Βρυξέλλαι - Παρίσι - Λωζάνη - Γενεύη - Μιλάνο Βενετία
Επιστροφή: 20 Αυγούστου

* Έλβετία - Γαλλία - Αγγλία - Βέλγιον Γερμανία - Ιταλία

Διάρκεια: 31 ήμεραι Αναχώρησις 2 Αυγούστου
Βενετία - Λουγκάνο - Λωζάνη - Γενεύη - Παρίσι - Κα-
λοι - Ντόβερ - Λονδίνον - Ξεφούρδη - Σοτάνδη - Βρυ-
ξέλλαι - Φραγκφούρτη - Ίννσμπρουκ - Βενετία.
Επιστροφή: 1η Σεπτεμβρίου

* Ιταλία - Έλβετία - Αυστρία

Διάρκεια: 24 ήμεραι Αναχώρησις: 22 Αυγούστου
Βενετία - Μιλάνο - Κόμο - Λουγκάνο - Ίντερλάκον -
Λωζάνη - Γενεύη - Βέρνη - Βασιλεία - Φράϊμπουργ - Σα-
φούζεν - Ζυρίχη - Λιχτενστάιν - Ίννσμπρουκ - Σάλτσ-
μπουργ - Λίντς - Βιέννη - Σέμμερικ - Καστερία.

* Ισπανία - Πορτογαλλία

Διάρκεια 30 ήμεραι Αναχώρησις 1η Σεπτεμβρίου
ραγόζα - Μαδρίτη - Γρανάδα - Κόρδοβα - Σεβίλλη - Λι-
σοβόνα - Γιβραλτόρ. Επιστροφή την 30 Σεπτεμβρίου

Τὰ Πατρινὰ Καρναβάλια Τὰ προπολεμικά καὶ μεσοπολέμου

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)
κολοκυθόσπορους στὰ μούτρα σου!

Ἡ Γιαννούζα καὶ ὁ Πίωσις

Ἄλλ' ἐκείνη ποὺ δέσπεζε, ἐκεῖ νη ποὺ ἦταν ἡ φυσιογνωμία τοῦ καρναβαλιῶ ἦταν ἡ Γιαννούζα καὶ οἱ γάμοι τῆς. Ἄγνωστου καταγωγῆς καὶ πατρότητος—λέγαν νὰ ἦταν μοιχοφύμισα καὶ μισοπατρινή—κάθε ἀποκρῆ τὸ.. τράβαγε τὸ δέρμα τῆς τὸ ρεζίλι τῆς τὸν ἄλλον καιρὸ πούλοσσε κουλούρια μὲ μιά καλὰθα ὁμοιοσάν τῆς μπουγάδας καὶ κατέβαζε τὶς βλαστήμιες δπως καὶ ὁ Μπακές. Τὸ δνεῖρὸ τῆς ἦταν νὰ παντρευθῆ, ἀλλὰ καὶ ποῖδς νὰ τὴν πάρῃ; Ἐχε στὰ μούτρα τῆς χαροῆς καὶ βρωμοκοποῦσε σάν οσπισμένη μούργα. Καθόταν κά-
του ἐκεῖ κοντὰ στὸν Ἄη Δημή-
τρη καὶ ἀπ' ἐκεῖ ξεκινούσε ἡ νυ-
φι-ῆ τους συνοδεία ποὺ τὴν ὄρ-
γάνωνε ὁ Νιόνιος Τόφαλος, ὀρ-
μοτικός σύμβουλος τῆς Πάτρας—
ἀδελφὸς τοῦ πρακτοῦ— καὶ
πρῶτο θέμα τοῦ ἀμάχου πληθῆ-
σμοῦ ἀπὸ τοὺς βομβαρδισμῶς
τῶν Ἰταλῶν. Ὁ μακροτίης ὁ
Νιόνιος μὲ ἄλλους τὴν στέλιζαν,
τὴν ἔντυναν καί... πάμε Γιαννού-
ζα νὰ σὲ παντρεύουμε! Ὁ γά-
μος θὰ γινόταν στὴν πλατεία Γε-
ωργίου. Τὸ τράβαγε, καθὼς εἴ-
πομε, τὸ δέρμα τῆς, τὸ ρεζίλι
ἡ Γιαννούζα.

Μὲ τὰ νυφικά τῆς καὶ τὰ στο-
λίδια τῆς—τῆς φοροῦσαν οκου-
λορῖκα καὶ βραχιόλια σάν ὄπως
τὶς ἀράπικες φορέδες καὶ γκαμ-
λες—τὴν ἀνέβασε ἐπάνω σὲ ἄ-
μάξια, τὴν πῆγανιν καὶ περῆ. Ἄ-
κολευθοῦσε λαδὸς, λιανομαρίδα,
μπιζούκια, ντασόλια, ροκάνες.
Περιφερόταν ἔτσι ὡς τὴν νύχτα
ἔφθανε καὶ στὴν πλατεία, περὶ
ἔφθανε καμωρώνοντας καὶ χορεύον-
τας, τὸν γαμπρὸ. Ἄλλὰ γαμπρὸς
δὲν φαινόταν. Τότε τὴν ἀρχίαν
τὶς καταρακίες. Τότε θύμωνε
καὶ ἐκείνη ἄνασθῆκε τὰ φου-
στάνια τῆς, ἔδειχνε τὶς φραμπα-
λάδες τῆς, τὰ μακρὰ δαντέλα,
τὰ βρακίκα τῆς καὶ ἀρχισε τὶς π-
τοῖες κρημπίλους καὶ συμπε-
ροῦς τῆς ἄλλη... ἔπειτα
τὴν νὰ μὴν εἶχε συμβῆ, ξανάπα-
νε τὴν καλὰθα τῆς μὲ τὰ κούλα-

ρια τῆς καὶ πῆγαινε βλαστημάν-
τας νὰ τὰ πούλησῃ.

Ἄλλὰ ἦταν καὶ ὁ Πίπης ὁ Πα-
τρينو - Ζακυνθίνος. Ἐἶχε μιά κα-
λὰθα στρογγυλή καὶ πούλοσσε
λουλούδια. Τὰ πούλοσσε τρα-
γουδώντας:

—Ὁ Μπὸν φλερὺ, ὁ μπὸν φλε-
ρὺ λερὶ, λερὶ

Κατέβαινε ἀπὸ τοῦ Μαρούδα
κοιμωμένου, ἀτάσκατος.

—Πάρτε γιοῦλια καὶ ζουμποῦ-
λια, πάρτε καὶ γιὰ νεῖους καὶ κο-
ριτοπούλια. Ὁ μπὸν φλερὺ ὦ
λεζαμί ὦ μπονζαμί. Ὁ μπὸν
φλερὺ λερὶ λερὶ.

Ὅταν δὲν πούλαγε τὰ γιοῦλια
του, τὰ Ἰντισι, τὰ διασέντια
του, τὰ μπουσφρίνια του, πῆγαι-
νε στὰ Ψηλαῖα τὰ ξεσκέπα-
ζε ἀπὸ τὴν βρεγμένη πετσέτα
καὶ τὰ καμάρωνε. Ἄλλοτε στὸ
λιζε μὲ αὐτὰ καὶ τὰ δύο πέτα
τοῦ σακκακιῦ του καὶ στὰ καρ-
ναβάλια τὰ πετσέσε στὰ ντόμινα
καὶ στὶς κολομπίνες.

—Ὁ μπὸν φλερὺ λερὶ, λερὶ.

Νύφη ἀναζητοῦσε ὁ καυμένος
ὁ Πίπης ὁ μπὸν φλερὺ μῆσα στὴν
τρέλλα τοῦ καρναβαλιῶ. Νύφη
ζητοῦσε καὶ ὁ Θόδωρος ὁ Βλα-
χάβας ἀπὸ τὰ Ταμπάχανα. Ἐκῆ-
ρυττε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, ἔλεγε
πῶς: ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ἀλλὰ
ἤθελε καὶ μιά ὁμορφονιά. Νύφη
δὲν ζητοῦσε κι' ἔναι ἄλλος θεός
ποὺ εἶχαμε στὴν Πάτρα. Ὁ Γιάν-
νης ὁ θεός μὲ τὴν ψηλὴ του κα-
πελλαδοῦρα, γνωστός στὴν Ἄ-
θήνα καὶ σ' ὄλο τὸ πανελλῆνιο.
Ἔβγαζε λόγους σόντομους, ἀνα-
κατεμμένους μὲ ἀφορισμῶς καὶ
βλαστήμιες γιὰ τὰ πολιτικά καὶ
τὴν κοινωνία. Ἐναν τέτοιο λόγο,
λένε, ἔβγαζε, δταν μιά βόμβα τοῦ
ἀεροπλάνου τοῦ Ντούτσε τοῦ ἔ-
κοψε στὴν μέση τὸν φουκορῶ.

Ἦσαν κι' ἄλλοι! Θέλατε νὰ
τοὺς θυμῶθῃ ἢ σὰς κούρασα μὲ
τὸ κομρετὶ τὴν πάγνη τῶν ἀνα-
μνήσεων; Ἦταν κι' ὁ Στάθης ὁ
δάσκαλος ποὺ περνοδιέβινε σ'
ἄλλους τοὺς δρόμους τῆς Πάτρας
καὶ ἔκανε ἀδιάκοπες τὸν σταυρὸ
τοῦ Ἦταν κι' ὁ Μέλιος ποὺ τὸν
ἐμπόδιζε—ἔλεγε—τὸ μεγάλο δά-
χτυλο τοῦ ἀριστεριοῦ τοῦ ποδιοῦ
καὶ δὸς του, ἐυπόλητος καθὼς
περιπτοῦσε, τὸ ἔριβε καὶ τὸ
ἐνανάτριβε γιὰ νὰ... ξεπαχύνει.

Στὸ καρναβάλι ἔτρεχε γιὰ νὰ
τοῦ πατήσουν τὸ δάχτυλο τὸ ἔ-
ἐκπλαστικό. Ἦσαν κι' ἄλλοι στὰ
θεοτρελλὰ καρναβάλια τῆς Πά-
τρας. Ἄλλὰ τὸ θυμητικὸ μου ἔ-

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Η "ΟΛΥΜΠΙΑΣ"



Διαδέτει τὰ ωραιοτέστατα
τουριστικὰ λεωφορεῖα

ΠΟΥΛΜΑΝ

δι, ἐκδρομας καὶ αερινηγήσεις

ΠΛ ΡΟΦΟΡΙΑΙ :

ΠΑΤΡΑΙ: ΘΕΩΝΟΣ-ΑΜΑΛΙΑΣ 37α

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 31-77

γινε πειά ... ἴμπουμποδι. Πε-
τιῶνται ἀπὸ αὐτὸ Κολομπίνες,
Πιεροτίνες ποὺ θέλαμε νὰ τὶς
φιλήσουμε καὶ τὶς φιλήσαμε καὶ
δὲν τὶς φιλήσαμε καὶ δὲν μὰς φι-
λησαν ποὺ ζάρωσαν τῶρα κι' ἄλ-
λες ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ζωὴ πονεμε-
νες, εὐτυχισμένες ἢ δύστυχες.
Ἄλλὰ σταμάτα ροκάνα τὴν θλι-
βερὴ βοή τῶν ἀνομήσεων. Ἡμέ-
ρες ποὺ εἶναι, εἶπαμε νὰ μὴ με-
λαγχολήσουμε.

Ἀθήναι, Φεβρουάριος 1958
Ε. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ μεγαλύτερα καὶ ἐ-
κλεκτοτέρα ποικιλία ἀ-
πὸ ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΑ στὴ

ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ

ΑΤΖΙΠ ΓΚΑΖ

Μόνον σὲ γκρί φιάλη

